

COMPÁS DE ESPERA de Toni López

EL RACÓ DE
LA TASIA

EL RACÓ DE
LA TASIA

Per aquests dies de vacances primaverals, us volem recomanar un llibre molt especial: *Compás de Espera*, de Toni López.

Per què és tan especial? Primer, perquè en Toni és un pare de la nostra escola (i col·laborador d'aquest Butlletí!). I segon, però no menys important, perquè són pàgines plenes d'una poesia que us captivarà i emocionarà. Segur.

Per fer-vos-en cinc cèntims i convidar-vos a la lectura, us deixem les paraules de Jordi Castelló (editor) el dia de la presentació del llibre:

"Per una editorial petita com Stonberg sempre és un privilegi i un orgull presentar un llibre nou, d'un nou autor a qui en teoria obrim al món per primera vegada.

A *Compás de Espera*, en Toni, ens presenta 40 poemes on ens explica la seva experiència com a malalt renal trasplantat.

Compás de Espera és, com diu el pròleg del llibre, una crònica d'una impaciència, d'una lluita per a tornar a la normalitat davant dels sentiments d'un home que ha emprat, amb molt art, la poesia per enfrontar-se a la soledat, a la incertesa, a la malaltia o, fins i tot, a la possibilitat de la mort."

El poemari de Toni López es divideix en 3 parts: "Hogar", "En tránsito" i "Hospital".

"Hogar" és un recull de poemes on descriu fragments de la seva vida abans de la partida. En un to optimista, només al principi, recorda moments feliços al costat de la seva família i en certa manera els agraeix l'amor que li han donat. Tot aquest optimisme es trenca amb la "Bayeta" on les pròpies pors fan aflorar una altra cara de la vida, la més negativa. Per acabar "Ulises", on amb una mirada més esperançadora pensa en el seu retorn després d'un llarg camí.

A la segona part del llibre, "En tránsito", les poesies són més nostàlgiques. L'autor ja ha assumit la seva situació i la seva mirada és més profunda. El temps se li escapa i prefereix disfrutar dels petits moments. En "Un instante", resumeix de manera concisa els moments fugaçs que cal retenir per seguir tirant endavant.

Les pàgines d'"Hospital" desprenen el dolor, però un dolor de 3 tipus: el dolor corporal, el dolor de la separació de les persones estimades, el dolor dels altres que també pateixen. Amb els pensaments busca una fugida per calmar aquesta situació on el poeta no veu el final. "Sala de espera" és un crit a la desesperació de no saber quan acabarà tot.

Al final, "De vuelta a casa", és el retorn a la llar, però en la memòria sempre quedarà aquella persona que mai va conèixer i qui ho ha fet possible.

A continuació fem un petit tast d'un fragment de "De camino a la escuela" (Hogar):

*"Paseamos por una calle
con nombre de poeta caballeresco.*

*Somnolientos aún, charlamos
de cosas intrascendentes:*

Los deberes pendientes,

alguna anécdota de la escuela,

la excursión inminente...

*En ocasiones, os ganáis alguna bronca
por vuestro caprichoso comportamiento.*

A la sombra de los magnolios,

la primavera ha irrumpido

con la certeza indiscutible

del inicio de un nuevo ciclo..."

El Toni López té editats dos blocs on recull diversos llibres llegits i altres aficions personals: *Lepisma Saccharina*: <http://alopez47.wordpress.com/>, on es pot llegir el seu primer llibre de poemes: "Història clínica". *Cinc Sentits*: <http://cincsentits.wordpress.com/>

Gràcies, Toni, per compartir la teva poesia.

Et retrobarem en noves pàgines?

Tàsia, la rata de biblioteca